

ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP

1-4 oldal

Olv.: Iz 66,10-14c – Gal 6,14-18 – Lk 10,1-9

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntöm Árpád testvérünket, Bársony Árpádot, akit nem olyan túl régen, két héttel ezelőtt szentelt pappá az Esztergomi Bazilikában bíboros úr. Azt még 25 évvel ezelőtt megvártam, hogy őt Zugligetben megkereszteljem, aztán errefelé vettem az utamat. És most ő eljött, hogy megköszönje itt is a hivatás kegyelmét a Jóistennek.

Nagyon alkalmas ez a mai vasárnap arra, kedves Árpád, hogy elgondolkodjunk, akár mi ketten legalább, arról és afelől, hogy mit is jelent a küldetésünk. Hiszen az az Egyház, amely Egyházat szolgáljuk mi papok, apostoli. Kedves Testvérek, az Egyház apostoli, apostolokra épült lelki épület. És az Egyház tagjai, minden egyes tagja, akit megkereszteltek, és mindegy, hogy melyik közösséghez tartoznak, apostoli küldetésük van. Jézus Krisztus, amikor az apostolokat kiválasztja, amikor elküldi a hetvenkét tanítványt – erről a mai evangéliumban hallunk – akkor arra kell gondolni, amit Jézus kihangsúlyozott: amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.

Tehát ezen a mai vasárnapon megköszönjük Árpádnak a hivatását, hiszen őt ugyanúgy küldi ma az Isten, mint ahogy elküldte az ő szent Fiát, Jézus Krisztust, hogy rendbe tegye ennek a világnak a szénáját. Megváltotta Jézus Krisztus a világot, itt legfeljebb arról van szó, hogy mi, akik apostoli Egyháznak vagyunk a tagjai – a világ nem apostoli, csak a megkeresztelt emberekről mondja ezt Jézus Krisztus, mondják az apostolok, a tanítók és tanítja az Egyház – rajtunk múlik minden, hogy ez a világ Isten elgondolása szerint az üdvösség szolgálatában áll-e, apostolkodik-e, vagy csak él az ajándékból. Persze nagyon nehéz az ajándékból úgy élni, hogy csak a magam javára. Az ajándékból az Egyházban csak úgy lehet élni, hogy ami ajándékot én kapok, azt a többieknek adom tovább. Különben az ajándék agyonnyom.

Egyébként Jézus Krisztus szereti az aránytalanságokat, és vállalja Jézus Krisztus az aránytalanságokat. Éppen a mai vasárnapon mit mond? A sok meg a kevés: az aratnivaló sok, vagy így is mondhatnám, a tennivaló sok, de a munkás kevés – mondja Jézus. Ez kétezer évvel ezelőtt is így volt és ma is így van, és higgyék el a Testvérek, az idők végezetéig így lesz. Mindig kevés lesz a munkás, mert mi papok mindig kevesen leszünk a világ gondjához, bajához képest. És mi papok nem biztos, hogy mindig a leghűségesebben járunk Jézus követésében. És most jönnek Önök! Az Egyházért felelősek vagyunk, ránk bízta az Egyház ügyét Jézus Krisztus, akkor azon kell elgondolkodni, hogy mi a küldetésünket, Önök, egyenként, teljesítjük-e. Igazán Krisztus követeként élnek-e? Krisztus követének lenni pedig azt jelenti, hogy az Isten tervét megvalósítani ezen a földön. Ez, Árpád, a Te dolgod, a mi dolgunk. Kedves Testvérek, ez az Önök dolga, nem pedig a sírás meg a jajgatás.

Nemrég voltam egy közösségben, ahol nagyon érdekes emberek jöttek össze. Mindenki okos volt, mindenki pontosan felmérte a gondokat, bajokat, mindenki elmondta, hogy mit kell tenni, hogy a bajok megszűnjenek – és egyszer csak elfogyott a türelmem, és azt kérdeztem: és önök mit tettek, hogy ezek megszűnjenek? Ja, arról nincs szó, elég az, hogy mi tudjuk (persze az se igaz, amit mondtak, részben csak).

Testvérek, Jézus Krisztus mindezt vállalja. Mert Jézus jobban hisz bennünk, mint mi önmagunkban, mint mi egymásban. A világ magának él, ezért megváltatlan, bár Jézus meghalt érte. Az apostoloknak a küldetése ez, hogy mi ne magunknak éljünk, hanem egymásért, egymás javát szolgáljuk. Ez az apostoli küldetés. Ha ez működik, akkor új világ lesz. Ha ez nem működik, akkor legfeljebb jajgatunk, legfeljebb okoskodunk, legfeljebb még az Istennel is perlekedünk, hogy miért hallgat, miért nem tesz már valamit.

Kedves Árpád, itt a pálya! Lehet cselekedni, lehet tevékenykedni. És remélem, hogy több eredménnyel dolgozol, mint én. Mert nézd meg, az én munkám eredménye itt van... Elfogyott mindenki, és már csak akkor keresnek, ha valamire szükségük van. Na de nem isteni dolgokra, fáj a foga, fáj a veséje, a mája, fáj a lába. Akkor gyérünk, hát irgalmasok azért vannak, hogy gyógyítsanak meg intézzenek el helyettünk dolgokat.

Tehát kedves jó Testvérek, alapvetően arról van szó, hogy a munka mindig sok lesz, mi is kevesen vagyunk, és Jézus ennek ellenére ezt a kockázatot vállalja, még ha mi kevesen vagyunk is. De Önök sem ússzák meg! Mert nemcsak rajtunk múlik a világ üdvössége. Azt, hogy otthon hogy élnek, azt én nem tudom – de, sok esetben tudom – és hogy hogyan teljesítik a munkájukban a kötelezettségeiket. Mind-mind apostoli tevékenység: úgy tenni mindent, hogy a másik ember javát szolgáljuk. Ez a megváltott világ, ez az apostoli világ.

Kedves Árpád! Jó, hogy itt vagy, és én majd drukkolok neked addig, amíg élek, hogy jó apostol legyél, és ne magadnak élj. Mert azért nem érdemes élni, hogy az ember magának szolgáljon, hanem egymásért és sose egymás ellenére és soha nem egymás kárára, az ő ellenükre és az ő kárukra, hanem értük. Isten hozott!

Árpád atya: Kedves Testvérek! Én is nagy szeretettel köszöntelek benneteket. Azt énekeltük a bevezető énekben, hogy „Befogadtuk Isten, irgalmasságodat...”. Én ezért ajánlom föl ezt a szentmisét, hogy ne csak énekeljük ezt, hanem tényleg életté váltsuk és őszinte szívvvel mond hassuk, hogy: befogadtuk Uram, irgalmasságodat. Hogy méltóképpen találkozassunk Jézussal a Szentírás szavain keresztül, s az Oltáriszentségben, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket és bánjuk meg bűneinket.

Szentbeszéd

Árpád atya: Kedves Imre atya! Köszönöm, hogy mindig hazajöhetek és köszönöm azt a rengeteg dolgot, amit Tőled kaptam az elmúlt évek folyamán! Engedd meg, hogy másfél szempontot hadd fűzzek hozzá a bevezető szavaidhoz.

Ezt nem ússzátok meg, hogy a keresztségben tényleg mindnyájan részesültetek az Istennek az üdvöztető projektjéből. Feladatokat van: menjetek el az egész világra és tegyetek tanítványommá minden népet! Ez mindnyájunknak szól, nemcsak nekünk, papoknak. És ehhez hozzátennék egy fél szempontot, ami a mai evangéliumhoz kapcsolódik. Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, ez oké – de kérjétek az aratás urát, hogy küldjön munkásokat aratásába! Ez is a Ti feladatotok! Imádkoztok papi hivatásokért? Imádkoztok szerzetesi hivatásokért? Ha nem, akkor kérlek, tegyétek!

És egy másik szempont, ami kifejezetten a mai napnak lehetne egy fontos üzenete. Az olvasmányban azt hallottuk: örüljétek! Örülj, Jeruzsálem, s ujjongjatok ti is mind, akik szeretitek! Szeretitek az Egyházat? Krisztus testének nevezték, nevezik az Egyházat, Krisztus testének, ahogy az Eucharisziát. Tehát amikor azt kérdezem tőletek, hogy szeretitek-e az

Egyházat, akkor ebben benne van, hogy szeretitek-e a Krisztust? Tudjátok-e szeretni azt, aki életet ad nektek? Tudjátok-e szeretni azt, aki megváltott titeket, aki megváltott mindannyiunkat? És itt nem ilyen felszínes, rózsaszínű szeretetről van szó, hanem olyan szeretetről, ami az egész életünket, ami az egész lényünket át kell, hogy járja.

És az öröm is ilyen. Nem az az öröm kell, hogy a szívünkben legyen és nem ezt hirdeti a Szentírás, hogy mindig minden tökéletes és mindig minden szuper. A bevezető könyörgésben ezt kértük az Istentől: adj szent örömet. Nem a szabadosságnak a felszínes örömét, nem a pótlékoknak a pillanatnyi boldogságát – szent örömet!

Jézus a búcsúbeszédében, kereszthalála előtt tanítja az apostolokat és azt mondja, hogy mindezt azért mondtam el nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek és így az örömetök teljes legyen. Ez az a szent öröm, Jézusnak az öröme. És erre hív minket ez a mai nap, erre hív minket az Egyház, hogy tudjunk örülni, hogy legyen bennünk szent öröm, ami az Istennek az öröme. S az Istennek az öröme az, hogy vagyunk. Nem az, hogy letettünk valamit az asztalra, nem az, hogy elértünk valamit, nem az, hogy valamiben kiválók vagyunk, hanem pusztán az, hogy vagyunk.

Szofoniás prófétánál azt olvassuk: az Isten úgy örül neked, mintha ünnepet ülne. Ujjong fölötted és örül, mintha ünnepet ülne. Ez az a szent öröm, ami a szívünkben kéne, hogy legyen, ez az az öröm, amit kérjünk ma ebben a szentmisében az Istentől, és ez az az öröm, ami aztán el tud bennünket kísérni a szolgálatunkban. Ez az az öröm, amiben tudjuk teljesíteni az Istennek azt a küldetését, amit ránk bízott, hogy menjünk el az egész világra és tegyünk tanítvánnyá minden népet. És amit mondott Imre atya, hogy keseregve ezt nem lehet, ezzel a szent örömmel a szívünkben viszont lehet. És hogy ez tényleg nem azt jelenti, hogy mindig minden tökéletes, hogy mindig minden úgy sikerül, ahogy mi elterveztük. De azt jelenti, hogy a nehézségek, a megpróbáltatások, a szenvedések, kínládások ellenére, közepette van Valaki, aki úgy örül neked, mintha ünnepet ülne.

Kedves Testvérek, ez lenne a mai napnak az üzenete, hogy küldetésünk van, mindannyiunknak. Talán különböző módokon, különböző formában, de ugyanaz a küldetésünk. És ezt úgy tudjuk végigvinni, úgy tudjuk véghezvinni, úgy tudunk ebben hűségesek maradni, hogyha ez a szent öröm, Jézusnak az öröme a szívünkben van. Ezt kérjük Istentől a mai napon, és jó lenne, ha kicsit elgondolkodnánk ezen mindannyian, nem kell sokat, pár perc: hogy állok én ezzel?

+ A M E N +

Imaszándék a Miatyánkhoz

Odamentek Jézushoz az apostolok: Mester taníts minket imádkozni. Azt mondta: bármit kérték az Istentől, Ő már előre tudja, hogy mire van szükségünk. Ezzel a bizalommal forduljunk hozzá és szólítsuk őt mennyei Atyánknak.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Küldetésünk van. Szent örömben tudjuk ezt teljesíteni. Régen azt tartották, talán mind a mai napig, hogy az újmisés áldás különleges kegyelmeket közvetít az Isten szeretetéből. Ezt tudom nektek ajándékozni Tőle, és hoztam újmisés szentképet, vigyetek belőle magatokkal, jut belőle mindenkinek. Fogadjuk az Ő áldását.

Általános áldás

A Boldogságos Szűz Mária és védőszentjeitek közbenjárására, újmisés papi kézföltételem által minden égi és földi áldással áldjon meg benneteket a mindenható, irgalmas és minket szerető Isten, aki Atya, Fiú és Szentlélek.

Imre atya: Kedves Testvérek, ne egyenként adja az áldást az atya, hanem talán először az énekesek legyenek, az én stólámat kitárom és akkor aki annak az árnyékában elfér, azok kapják, és úgy egymás után cseréljük.

Egyébként egy afrikai beszámolóban olvastam, hogy Afrikában még ma is van olyan helyzet, hogy a vasárnapi szentmiséért tíz kilométert gyalognak oda, aztán tíz kilométert vissza. Egyszer nekem Kenyában mondta egy asszony, hogy mi azért jövünk vasárnap a szentmisére, hogy kibírjuk a hétfőt, keddet, szerdát, csütörtököt, pénteket és szombatot. Tehát az áldás valóban gazdagít bennünket.

+ ÚJMISÉS ÁLDÁS +